

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXXXI. Offensæ, & iniuriæ condonandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCCXXXI.

Offensa, & iniuria condonanda.

Matth. 18. v. 21.

PUNCTUM I. *Tunc accedens Petrus ad eum, dixit: Domine, quoties peccabit in me Frater meus, & dimittam ei? Usque septies? Dicit illi IESVS: Non dico tibi usque septies, sed usque septuagies septies.* Postquam audiverat Petrus Christum dicentem: *Si autem peccaverit in te Frater tuus, vade, & corripe eum inter te, & ipsum solum* (admonendo nimirum de errore & culpa, & veniam illi offerendo) interrogavit, quoties sic offensam peccanti in se Fratri dimittere deberet: an sufficeret septies? Christus autem septenarium numerum multis septenis vicibus multiplicans, indicare voluit, septenario numero sine fine multiplicato, semper dimittendum Fratri peccanti ac offendenti. Verum tu prima statim vice in iram prorumpis, vindictam cogitas, aut sumis, & animum aversum diu geris. Vel saltem pauculis vicibus multiplicatâ offensâ irritari te finis, & ferre diutiùs offensam recusas, ac implacabilis evadis.

PUNCT. II. *Ideo assimilatum est Regnum Calorum* (Deus nempe, sive Rex Cælorum; ponitur enim Regnum pro Rege) *homini Regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Et cum cepisset rationem ponere, oblatu est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta* (efficiunt tot Attica talenta sex milliones auri; Hebraica verò centum viginti milliones aureorum) *cum autem non haberet, unde redderet, iussit eum Dominus ejus venundari,*

R 2

G

*Et Vxorem ejus, Et filios, Et omnia, quæ habebat, Et red-
di. Procidens autem servus ille orabat eum, dicens: Patien-
tiam habe in me, Et omnia reddam tibi. Misertus autem
Dominus servi illius, dimisit eum, Et debitum dimisit ei.* Haec
Parabola proponit Christus Petro Exemplum milite-
rentis DEI, cujus unica offensa, utpote Majestatis
infinite, quamvis sit tantum venialis, est debi-
tum incomparabiliter majus quacunque multitudine
offensarum unius hominis adversus alium hominem;
adeo, ut neque pro ullo peccato mortali, & secur-
dum valde probabilem sententiam Theologorum,
neque pro ullo veniali, DEO ab homine de condigno &
ad æqualitatem læsionis quantacunque Pœnitenti-
satisfieri possit. Et tamen DEVS omnibus, ac singu-
lis hominibus omnia peccata, quantumcunque sint
gravia ac numerosa, toties dimittit, quoties pecca-
tor per Sacramentum Confessionis, vel per veram
ac perfectam Contritionem veniam rogat. Imitare
ergo DEVM, innumera peccata toties tibi condonan-
tem, quorum singula graviora sunt omnibus offensis
simul sumptis, quæ adversum te committuntur.

PUNCT. III. *Egressus autem servus ille, invenit unum
de conservis suis, qui debebat ei centum denarios, Et tenens
suffocabat eum, dicens: Redde, quod debes. Et proci-
dens conservus eius, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me,
Et omnia reddam tibi. Ille autem noluit, sed abiit, Et mi-
sit eum in carcerem, donec redderet debitum. Patientiam
& veniam Proximus sive Conservus noster rogat,
quotiescunque illatæ offensæ eum coram DEO pœni-
tet, vel si ipse non rogat, Christus pro eo rogat, di-
cens Matth. 5. v. 44. Diligite inimicos vestros, benefacite
his, qui oderunt vos; Et orate pro persequentibus, Et calu-
miantibus.*

mniantibus vos: ut sitis Filij Patris vestri, qui in Calis est: qui Solem suum oriri facit super bonos & malos. Noli ergo imitari hunc crudelem Conservum, ne homines, & Angeli ac Beati in Cælo, videntes tuam animi aversionem &c, imitentur Conservos illos, de quibus Christus in Parabola ait, illos ipsos homines, & Angelos designans: *Videntes autem Conservi ejus, quæ fiebant, contristati sunt valde: & venerunt, & narraverunt Domino suo omnia, quæ facta fuerant.* Alioquin DEVS imitabitur Regem illum, de quo pergit Parabola: *Tunc vocavit illum Dominus suus, & ait illi: Serve nequam: omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nõne ergo oportuit & te misereri Conservi tui: sicut & ego tuam misertus sum? Et iratus Dominus ejus tradidit eum tortoribus, quoad usque redderet universum debitum.* Sic & Pater meus Cælestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque Fratri suo de cordibus vestris. Ipla enim immisericordia, & implacabilis animi aversio, aut ira erit peccatum dignum æternâ pænâ: vel etiam erit causa subtractionis Auxiliorum, sine quibus homo in similia peccata prioribus, & in impoenitentiam labi sinatur.

MEDITATIO CCCXXXII.

*Christus è Galilea Jerosolymam
ad Festum Scenopegia discedit.*

Joan. 7. v. 2.

PUNCTUM I. *Erat autem in proximo Dies Festus Judæorum Scenopegia (id est, Festum Tabernaculorum, quo ex Præcepto Divino Levit. 23. per septem dies sub publicis tabernaculis habitantes celebrabant me-*

R 3

moriã